Pregaria.cat

Entrada

Ara: en Déu

Dedicat especialment a tots els que en els darrers temps han perdut un avi, una àvia, un pare, una mare, un espòs, una esposa, un germà o germana, un amic o qualsevol persona coneguda.

La seva mà era encara calenta. La tenies agafada entre les teves. L'apressaves amb tendresa, força i sentiment de comiat decisiu. Feia pocs segons que havia deixat de respirar, i el seu rostre dibuixava l'harmonia de la pau definitiva.

Tot ha acabat. Tot és ja història. Ha marxat l'infant, aquell jove inconformista, l'amic de les arts i dels negocis, una persona sempre marcada pels anys de la guerra, la mare, el pare, l'amic, el poeta, el solitari... o potser la persona que ha viscut poc temps, massa poc, ens sembla.

Ara: en Déu.

Aquest Déu insondable i misteriós, que vas entendre una mica quan et va sortir a l'encontre, superant els mils logaritmes de la cultura racionalista occidental. Perquè sempre passa el mateix, és Ell que ens ve a trobar. Molts cops quan menys l'esperem.

Potser ens troba en el desert, no pas el de les dunes arenoses sense fi, sinó aquell interior que mai acaba d'arribar a l'oasi definitiu. Voltes i voltes sobre el terreny ja trepitjat quan et sembla que definitivament has trobat una plenitud duradora; però no, encara no, seguim caminant.

Ara: en Déu.

A la nit de l'hospital, quan no pots dormir, i de lluny escoltes la xerrada dels que estan de guàrdia, com sempre. Estàs absolutament sol, una llum esmorteïda et va mostrant el sostre blanc, i ja no penses ni amb els de casa. Aleshores Déu et ve a visitar.

Resulta que et preguntes: i com és que em conegui i s'ocupi de mi? No ho entens. Recordes, però, el nombre de les galàxies que poblen l'univers, milions, les infinites llavors de primavera, les arenes de la mar, i els àtoms d'una sola gota d'aigua..., penses que és ben possible que Déu s'ocupi de tu.

Ara: en Déu.

La seva mà s'ha anat refredant. Hi ha qui plora calladament a l'altra banda del llit. Deixes el contacte, i plegues les meves mans sobre el pit, com guardant el tresor de la vostra relació, i penses que la mort és el pas necessari per "Ara en Déu".

Et confiem a Ell. El temps per a tu ja ha passat.

Jesús Renau sj